

Сведения, получени от инж. ЛЮБЕН БОНЧЕВ НА 5.VI.1975 г.

С Димов се познаваме от 1938 г. Запозна ни инж. Баклаян, мой колега. Каза ми, че Димов е оригинален човек. А той наистина беше оригинален и по външност и като характер. Реагираше бавно. Имаше особени преживявания – понякога изпадаше в депресия, избягваше приятелите си и оставаше в самота. Споделих това с Баклаян. Тогаваше от него научих, че най-напред Димов живеел в една нехигиенична стая в съседство с бюрото на Баклаян. След няколко дена Баклаян му преотстъпил своята стая, а той се преместил в друга стая в същата къща, в която живеел. След две-три пренощувания по време на отсъствие на Баклаян хазийката се обърнала към него с оплакването, че нощно време Димов викал, с което плашел нея и дъщеря и. На следващата нощ Баклаян се уверил сам в това. На другия ден казал на Димов за това. Останал съм с впечатление, че наскоро след това Димов се върнал в старата си квартира.

Между тримата ни в Бургас се установи едно близко другарство. Ходехме вечер по ресторанти, занасяхме се по бургаските девойки. Аз имах отношение с едно доста хубаво момиче. Той много го хареса. Аз бях готов да му го преотстъпя. Но тя не пожела. Вечер ходехме и към морето на дансинг. Димов не обичаше големите компании. Дружеше главно с нас двамата.

В последствие в града дойде един мой приятел и съученик Хр. Русев. Тогаваше асистент в университета. Беше дошъл да прекара през лятото някой и друг ден на море. Още преди това Баклаян ми беше казал, че Димов пише нещо. Аз попитах Димов. И той ми донесе доста много коли. Но аз му казах, че не мога да бъда критик и в помощ на автор на такъв високостилен и издържан роман. Казах също, че за мене той е една голяма дарба. Русев, който също беше с мания да пише, прояви интерес към Димов. Димов и Русев се познаваха от университета. Димов е бил студент на Русев. Димов се познаваше също и с проф. Москов. Когато си тръгваше Русев каза, че с Москов ще се опитат да изтеглят Димов в София. Колите, които ми даде Димов да чета, бяха написани на ръка – той пишеше с лявата ръка. Каза ми, че ги препечатва вече и че до сега романът бил преписан и корегирам 3-4 пъти.

С Димов прекарвахме понякога по цял ден на плажа, особено неделен ден. Той се учеше да плува, а аз минавах за добър плувец. Физически той беше слаб, но жилав. Лицето му беше изпе-